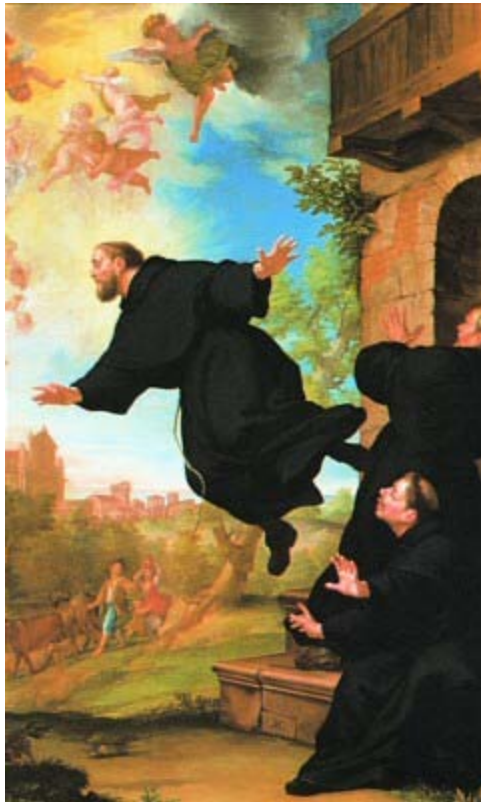

ASSISI-NYT - OKTOBER 2004

Sankt Josef af Copertino

Kæreste Assisi-venner.

Festen for Frans

Også dette års fest for Frans, som jeg beskrev forberedelserne til i sidste nyhedsbrev, var en fejring, der fornemmedes at røre mange mennesker i hjerterne, og dagene synes også af vejr-guderne at være særligt velsignede med det smukkeste sensommervejr med sol, varme og klar blå himmel. D. 4. oktober, hvor fejringen fandt sted i og omkring Frans' gravkirke og Sacro Convento, startede dagen med en procession og en højmesse, der fyldte både over- og underkirken og pladserne udenfor kirken med så mange mennesker, at der ikke syntes at kunne være bare ét mere. Højmassen i overkirken, som jeg overværede på storskærm tæt på alteret i underkirken, var storladet og ekstatisk med det store kor, der sang så taget synes at løfte sig. Efterfølgende var der taler fra balkonen på Sacro Convento, hvor Franciskanerordenens generalminister indledte med det Franciskanske fredsbudskab - altid begyndende med hilsenen i Frans' ånd: "Brødre og søstre ...." Herefter talte Abruzzo's præsident og dernæst Italiens vicepremierminister, idet Berlusconi igen i sidste øjeblik meldte fra. Og så skete der noget usædvanligt. Padre Vincenzo Coli, Sacro Convento's leder, som havde inviteret den muslimske imam fra Perugia til både højmassen og talerne fra balkonen, tog ordet og opfordrede imamen til sammen med sig at bede Fadervor, hvor imamen i stedet for at indlede med "Fadervor" sagde "Allah". Det vakte berettiget opsigt, at en kristen og en muslimsk leder stod

fordybet i bøn sammen foran tusinder af mennesker, og budskabet nåede også ud over Assisi, idet det blev transmitteret direkte af fjernsynet over hele Italien. Om aftenen var der en særlig og meget smuk vesper i underkirken, hvor vi sang sammen med gravkirkens store kor. Efter vesperen fortsatte vi i procession til overkirken, hvor den religiøse handling blev afsluttet med, at olivengrene i tusindvis blev velsignet som et franciskansk budskab om fred i tråd med duen fra Noahs Ark, der vende tilbage til arken med en olivengren i næbet. Afslutningen på ceremonien var, at den hovedcelebrerende biskop gik op i det lille tårn, der er bygget sammen med overkirken. Herfra sendte han Frans' fredsbudskab ud over hele Jorden ved at løfte Frans' monstrans mod alle 4 verdenshjørner - en velsignelse, der i den smukke oktoberaften fik "hårene til at rejse sig". I Frans' monstrans opbevares iøvrigt en af de meget få håndskrevne epistler, vi har fra Frans' egen hånd, idet det som regel var Broder Leone, der nedskrev det, som Frans ønskede på tryk. Men i Frans' monstrans er den håndskrevne velsignelse, som han lige efter stigmatiseringen på La Verna nedskrev til Broder Leone, som da havde en periode med tungsind og længsel. På pergament skrev Frans med store bogstaver den kendte Patriarkvelsignelse fra Det Gamle Testamente, som Broder Leone opbevarede ved sit bryst i resten af sin inkarnation:

Herren velsigne dig og bevare dig.

Herren lade sit åsyn lyse over dig og være dig nådig.

Herren vende sit åsyn på dig og give dig fred.

Et andet fredsinitiativ, som bl.a. Pater Mizzi har arbejdet for i mange år, blev lykkeligvis også manifesteret på Frans' festdag i år, nemlig at d. 4. oktober fremover helliges fred og dialog. Den italienske regering har nu godkendt en bestemmelse om, at "**d. 4. oktober - festdagen for Frans - er en dag, der dedikeres til fred, tolerance og dialog mellem kulturer og religioner baseret på de universelle værdier, som Italiens skytshelgener, Frans af Assisi og Katarina af Siena, stod for gennem deres bemærkelsesværdige liv og mission**". Loven giver bl.a. skoler og uddannelsesinstitutioner mulighed for d. 4. oktober at arrangere ceremonier, initiativer og møder som vedrører temaet dialog. Lad os håbe, at dette initiativ nu spreder sig ud - også ud over Italiens grænser - og muligheden eksisterer bestemt, idet Frans, som nok den eneste af de store kristne skikkelser, ikke synes at give anledning til modsætningsforhold, men tværtimod respekteres og værdsættes af alle religioner og kulturer.

Ungdommen mod Assisi

Oktober måned har budt på andre væsentlige møder i Assisi. D. 23. og 24. oktober afholdtes en kongres i anledningen af 60 års dagen for et italiensk forbund for internationale organisationer samt FN-dagen. Hovedtemaet på mødet var de nye horisonter for international fred og sikkerhed, og hovedtalere var Italiens udenrigsminister, diplomater, professorer og forskere i sikkerheds- og fredsspørgsmål, m.v. Også andre møder har været afholdt her i Assisi i oktober, og det er mit indtryk, at møderne og mødedeltagerne velsignes med så megen guddommelig opmærksomhed, at foredragene og samtalerne uvægerligt bliver mere universelle, og deltagerne bærer en større entusiasme og mere gå-på-mod med sig i det videre arbejde på hvert deres område.

I disse dages afholdes i Assisi et ungdomsseminar, der finder sted hvert år under overskriften: "I Giovanni verso Assisi" (ungdommen i retning af Assisi). Næsten 2.000

unge italienere er ankommet indbudt af Franciskanerne til en fordybelse i Frans' ånd og værdier gennem mange forskellige arrangementer, bl.a. messer, bønner, sange, taler, optræden, m.v., og mange unge franciskanermunke er kommet hertil for at bistå de unge. Det er ikke kun Franciskanerne i Italien, der har fokus på ungdommen. Også i mange konventer rundt om i verden gøres der mange bestræbelser for at nå de unge mennesker, og i august måned hvert år inviteres unge fra hele verden til Assisi. Alle unge mennesker er velkomne - og altså ikke kun katolikker. Der kommer flere tusinde, og de bor en stor teltby i dalen, nogle i en stor fælles sovesal på Sacro Convento og alle mulige og umulige andre steder. Der er arrangementer, bønner, messer og pilgrimsture for dem her i Assisi, ligesom de kommer på en tur til Pavens sommerresidens, Calstelgondolfo, hvor han sammen med kardinaler og Franciskanerordenens ledere modtager dem.

Sankt Josef af Copertino

I Den Katolske Kirke har studerende og skolesøgende - og dermed også de unge - deres egen skytshelgen - **Sankt Josef af Copertino** - som levede som franciskanermunk i 1603-1663. Han er den nok mest usædvanlige helgen i Den Katolske Kirkes historie. Han blev født i en stald i Copertino i Syditalien, og blev som ung tilknyttet Franciskanerordenen som hjælper i køkkenet. Han viste sig dog helt umulig til dette hverv, idet han tabte og glemte selv de mest basale ting, og de fleste andre gøremål håndterede han også usædvanligt kluntet og åndsfraværende. Han var ydermere så dårlig til boglig lærdom, at han til alles overraskelse bestod sin eksamen som præst, og det kun fordi biskoppen stillede ham netop de få spørgsmål, som han kendte svarene på. Senere blev han dog kendt for sine store visdom, og som voksen Franciskanerpræst blev han rådspurgt af tidens fremmeste teologer om vanskelige teologiske emner, som han besvarede ud fra en indre levende inspirationsstrøm. Det blev almindeligt anerkendt, at Helligånden talte gennem ham - altså at det var guddommeligt inspireret teologi.

Det andet højst bemærkelsesværdige ved Josef af Copertino var, at han - når han var hensunket i bøn og messe - leviterede, og det ikke blot som at løfte sig fra gulvet, hvad Frans iøvrigt også gjorde ved nogle lejligheder. Josef af Copertino svævede eller fløj rundt i lokalerne! Under næsten alle daglige messer leviterede han og svævede over menigheden i op til 2 timer! På grund af hans milde, kærlige væsen - som Frans talte han også med dyrene - og de mange mirakler han udvirkede, flokkedes mennesker omkring ham, og så mange deltog i messerne, at kirkerne dårligt kunne rumme dem. Han boede i 14 år på Sacro Convento i Assisi, og også her leviterede han - nogle gange endda med et medmenneske i hånden, der gerne var rædselsslagen. Han svævede over menigheden under messerne i Frans' gravkirke, og efterhånden fandt man det ganske naturligt, omend han fortsatte med at være et tilløbsstykke. Pater Mizzi kan fortælle mange rørende historier fra hans tid på Sacro Convento. En af dem er, at den daværende spanske ambassadør i Italien ønskede at aflægge Josef af Copertino et besøg i Assisi, idet især hans hustru var meget optaget af de undere, der strømmede fra Josef - iøvrigt også en meget smuk, sødlig duft. Efter parrets ankomst til underkirken blev Josef af Copertino forespurgt, om han ville komme og hilse på ambassadøren og hans hustru. Josef indvilgede, men sagde, at han nok ikke var i stand til at føre en samtale med dem. Da Josef kom ind i underkirken, fik han øje på den smukke statue af Maria, som stadigvæk findes i kirken, og straks fløj han til vejrs og svævede over de prominente gæster. Ambassadørens hustru besvarede Josefs velkomsthilsen med at besvime.

Under Josef af Copertino's liv var det stadigvæk tiden for inkquisitionen, og Josef var tidligere blevet afsondret fra andre mennesker i de klostre, hvor han boede, før han kom til Sacro Convento. Selvom inkvisitionsdommerne fortsat ikke var enige om at bedømme Josef af Copertino's levitering til at være et udtryk for "djævlens værk", så var det dog så usædvanligt og anderledes, at man igen udstedte det dekret, at han skulle isoleres. Han levede herefter ca. 9 år i to små værelser på Sacro Convento, hvor han sammen med en medbror hver dag celebrerede messer og svævede rundt i rummene! Da værelserne står uberørte hen, kan de stadigvæk ses på Sacro Convento. Men selv efter denne isolation på Sacro Convento var der efter inkquisitionens mening stadigvæk for stor opmærksomhed omkring Josef af Copertino, og inkvisitionsdommeren fra Perugia, en dominikanermunk, besluttede, at han igen skulle flyttes i isolation på mere afsidesliggende klostre. Endda fik han ikke lov til at tage afsked med sine medbrødre på Sacro Convento, men måtte straks forlade klosteret også uden at kunne medtage sin elskede breviar (bogen, som indeholder tidebønnerne). På grund af hans meget asketiske livsførelse - han fastede i 40 dage 7 gange om året - var hans helbred imidlertid nu så dårligt, at han døde nogle få år senere i sin isolation. Godt hundrede år senere - i 1767 - blev han helgenkåret, og foruden at være beskytter af de studerende, er Josef af Copertino naturligvis også skytshelgen for de mennesker, der flyver.

Josef af Copertino er elsket af den italienske ungdom og de studerende, som øjensynligt finder en form for støtte i, at han på trods af sine dårlige indlæringssevner og kluntethed i ungdommen, udviklede sig til et menneske, der var højt agtet for den visdom, der strømmede fra en indre kilde. Og et opløftende budskab er det da også, at man fra Pavestolens side valgte at anerkende Joseph af Copertino's evner som ideelle for studerende. Han ligger begravet i den by, hvor han døde, men en meget sjælden gang kommer han "på besøg" i Assisi. Jeg oplevede hans sidste besøg i Assisi i slutningen af 2003. I sin glaskiste blev han transporteret fra Porziuncola i dalen til Frans' gravkirke i Assisi ledsaget af franciskanere og unge mennesker i tusindvis, der sang, bad fælles bønner og bar brændende fakler i den mørke aften. Alle bænke var blevet fjernet i gravkirken, så de mange unge mennesker kunne sidde tæt sammen på puder på gulvet i den fyldte kirke med deres helgen placeret lige foran hovedalteret. Der fejredes en speciel messe med taler for dem, og Josef stod herefter i sin glaskiste i underkirken i ca. 1 uge, så flere kunne besøge ham. Det var bevægende for mig at opleve de mange dedikerede unge mennesker, der var samlet i glæde over den helgen, som de oplever som den fra Gudsriget eller i katolsk terminologi "De helliges Samfund", som har sin kærlighed, opmærksomhed og støtte specielt fokuseret på dem. Den aften reflekterede jeg også over, hvor den skandinaviske ungdom kan gå hen med deres evt. vågnende Gudslængsel.

Assisi i den stille vinterperiode

Nu er vi på vej ind i den mere stille periode i Assisi. Efter en sæson med daglige pilgrims- og turistbesøg, der i gennemsnit må tælle godt over 10.000 pr. dag, er vi mange af Assisi's faste beboere, der holder meget af den stille og fredelige periode, der starter i november. På hverdagene er vi her næsten alene, mens lørdage og især søndage dog fortsat er præget af mange italieneres besøg på det helligsted, som sammen med Peterskirken i Rom er blevet de mest betydningsfulde i Italien. Men også udenlandske pilgrimme synes nu at få øje på, at november, december, januar og februar giver usædvanlige muligheder for en helt speciel stilhed og fred i Assisi. I hvert fald er jeg bekendt med, at der både er danske pilgrimme og andre grupper på vej til Assisi her i

november, og i december kommer her også flere grupper. Pater Mizzi og jeg glæder os især meget til at modtage den gruppe danske pilgrimme, der har valgt at komme til Assisi i netop den dybe, stille og fredelige adventstid (d. 6.-13. december). Selve juledagene minder naturligvis mere om festen for Frans, hvor Assisi igen er fyldt til mere end bristepunktet, ligesom d. 8. december, som er en af årets store Maria-fejringer (Marias uplettede undfangelse), samler mange mennesker til den uendeligt smukke højmesse i Frans' gravkirke.

Vi starter dog den stille november måned i Assisi med et par religiøse fejringer, der også samler mange mennesker til højmesserne. D. 1. november er Alle Helgens Dag, som har været afholdt siden året 609, hvor man fejrer alle de saligkårede, der i De helliges Samfund har et virke i fortsat omsorg for og bevågenhed på lidelserne på Jorden. Dermed fejres også de mange helgenkårede, der ikke har en speciel festdag i løbet af året, som f.eks. Frans. D. 2. november er Alle Sjæles Dag, hvor man ihukommer og går i forbøn for alle øvrige sjæle, der befinder sig på de indre planer. Mange katolikker beder herudover særskilt for deres afdøde slægtninge og venner, bl.a. ved sjælemesser og processionser på kirkegårdene.

Bøn til Sankt Josef af Copertino

Som afslutningen på dette nyhedsbrev gengives en "tilskyndende meddelelse", som den nuværende pave, Johannes Paul II, har udsendt om Joseph af Copertino:

Sankt Josef af Copertino
gennemstrømmer Jordens kulturliv,
specielt Jordens skoler,
så deres lære kan funderes i Guds Visdom.

Det er takket være hans indre åbenhed
for inspirationerne fra den guddommelige visdom,
at denne usædvanlige helgen
kan tjene som spirituel vejleder
for alle troende.

De kærligste hilsner - fred og alt godt - fra Assisi klædt i begyndende smukke efterårsfarver og med fortsat sol og lunt vejr

Bente

Bente Wolf ♦ Via Fortini 7 ♦ I-06081 Assisi (PG) ♦ Tlf. +39 075 8155 278 ♦
e-mail: benteassisi@libero.it